D·N
26/1 1947

Allianser under debatt

Allt vill, signalerar Stalin från Moskva, och Bevin tackar hjärtligt från London. Här hade uppstått något slags missförstånd angående den rysk-engelska pakten, hette det i den officiella konversationen mellan England och Sovjetunionen. Det lyckades emellertid för engelsmännen att klara begreppen i Moskva.

Kontroversen började med att Pravda hade hittat ett nytt ämne för polemik mot England. Utrikesminister Bevin hade i ett radiotal lätt undfalla sig några ord om Englands förbindelser med andra makter. England är, försäkrade han, inte bundet till någon annan makt. Bevin riktar alltså inte längre med det rysk-engelska alliansförslag som slöts i maj 1942, utbrast Pravda i en förebrående artikel, som Moskvas radio befordrade vidare och därvid gav en särskild tyngd. En talesman för engelska utrikesdepartementet skyndade fram för att skingra rysssarnas misstroende, den ambassadören i Moskva instrueras att försäkra Sovjetunionen om Englands trohet mot allianstraktaten.

Här föreligger säkert inget missförstånd. Bevin ville med eftertrycket tillbakavisa rysssarnas misstanke att en hemlig allians existerade mellan England och Amerika. Han tillgrep då den något vidlyftiga formuleringen att England över huvud inte var bundet till någon särskild makt. Det var ett förhastat yttrande.

Men det var mycket ursäktligt. Andra sedan det första utrikesministermötet efter krigets slut, då det rysk-engelska fördraget efter vederbörlig ratificering skulle träda i kraft, har Sovjetunionen fört en politik som om detta fördrag inte existerade. Alldeles glömt har det inte varit, vid ett tillfälle under utrikesministrarnas trötsliga förhandlingar gjordes en påminnelse om det — det var Bevin, inte Molotov, som erinnrade om dess existens. Bevin förefaller att fördragets giltighetstid skulle, om rysssarna önskade det, utsträckas från stipulerade tjugu år till femtio år. Det var Bevins mening att ge rysssarna ett påtagligt bevis på Englands vänskapliga inställning till Sovjetunionen och dess önskan att i samförstånd lösa de motsättningar som ofrånkomligen måste uppstå vid regleringen av det invecklade problemkomplexet efter ett förödande krig.

Det engelska erbjudandet lämnade Moskvaregeringen kall. Såvitt man vet har tanken att förlänga giltighetstiden inte tagits upp av Moskva — i varje fall fortsatte Moskva att förhala fredsuppgörelsen med de tyska vasallstaterna och att genom press och radio misstänkliggöra den engelska politiken både i och utanför Europa. Att fördraget inte stod för Bevin som ett domarande drag i de rysk-engelska förbindelserna när han satt framför mikrofonen, det kan man beteckna som ett ursäktligt förbiseende.

Man kan också säga att detta fördrag är ett av de sälsamte vittnesbörden om den politik som England tänkte föra efter krigets slut och alltså förberedde medan kriget ännu pågick. Det har aldrig rört sig om av de båda makterna som tog initiativet, men sannolikt var det England. Två saker måste ha stått klara för premiärminister Churchill och hans utrikesminister, Eden. Sovjetunionens misstro mot sina vapenbröder gjorde sig starkt gällande redan under striden mot den gemensamme fienden och påkallade särskilda åtgärder, om den inte skulle äventyra ett samarbete sedan den tyska farans sammanhållande band hade lossats. Det måste också ha stått klart att Sovjetunionen skulle framträda som den dominerande kontinentalmakten i efterkrigstidens Europa. Kriget hade avsiljat Sovjetunionens utomordentliga styrka både militärt och industriellt och beträffande Sovjetfolkens sammanhållning under de mest prövande förhållanden. Och åtminstone för lång tid framåt måste det anses tvivelaktigt om någon annan stormakt på fastlandet kunde erbjuda folkfasta för en engelsk politik som avsåg att balansera den ryska övermakten. Churchill är som bekant ingen kommunistvän, men i Englands och hela den europeiska fredens intresse tog han steget att ingå alliansförslag med kommunistregimen.

England har inte gärna velat ifrågasätta sig fasta fördragsförpliktelser, om det inte ansetts oundgängligen nödvändigt inför en hotande fara, men nu fick denna traditionella politik vika. Fördraget stadgade ömsesidig hjälp i händelse av ett framtida tyskt angrepp, men också något som borde fått aktualitet omedelbart efter krigets slut: de båda parterna kom överens om att "arbeta tillsammans i nära och vänskaplig samverkan efter fredens återställande för att organisera säkerhet och ekonomiskt välstånd i Europa". Sovjetunionen har ända till slutet av fjolåret fört en politik som om den underkastat denna artikel en sofistisk bokstavstolkning: då den vänskapliga samverkan förutses efter fredens återställande stadgar fördraget ingenting om vänskaplig samverkan under arbetet på fredens återställande.

Genom en telegramväxling mellan Stalin och Bevin har nu diskussionen om det rysk-engelska fördraget avblåsts. Stalin har tagit den till förevändning för ett förslag om utvidgning av de båda ländernas ömsesidiga förpliktelser. Enligt fördraget skall stadgandet om bistånd i händelse av ett tyskt angrepp gälla tills ett allmänt säkerhetssystem har upprättats — Stalin föreslår nu att den inskränkande bestämmelsen skall bortfalla. Om England accepterar hans förslag är han beredd att också utsträcka fördragets giltighetstid. Det meddelas officiöst från London att den engelska regeringen skulle vara villig att tillmötesgå det ryska önskemålet.

Den brytning med gammal tradition som kom till uttryck i fördraget med Sovjetunionen har också framträtt i Englands förhållande till Frankrike. Men på denna front har den engelska diplomatin varit tveksam och dröjande; först vid den nyss avgångne konseljpresidenten Blums besök i London har man nått fram till bestämda riktlinjer för det förhandlingar skall inledas. Den franska regeringen är lika angelägen om ett förbund med England som efter första världskriget, då Tyskland utgick ur kriget med sina industriella resurser praktiskt taget intakta och fick tillgodogöra sig segermakternas överseende med återuppbyggnaden av en stark krigsmakt. Frankrikes nöd var nämligen med samma oro mot sin östra gräns som efter första världskriget. Det är ingen hemlighet att Frankrike numera är svagt inför Tyskland och att det förestående utrikesministermötet i Moskva. Det råder ett stora skiljaktigheter mellan den engelska och franska ståndpunkten beträffande fredsuppgörelsen med Tyskland att ett alliansförbund kan ske vore ägnat att underlätta ett närmande.

Svenska läkarförbundets behandling av kompetensen

för socialläkare är ur flera synpunkter anmärkningsvärd. I ett remissyttrande hävdas att för en socialläkare bör "alldeles särskilt gälla att han är fri och obunden i politiskt avseende, att han utan påverkan, objektivt och med stränget fasthållande vid det medicinska utgångsläget kan göra sina kunskaper och erfarenheter gällande i patientens interesse . . . Det har därför väckt förbundets förvåning och betänklighet att båda de läkare som f. n. arbeta som socialläkare i Stockholm tillhöra en partipolitisk läkarförening, som förbinder läkarexaminanden med ett viset politiskt partis synpunkter". Dessa satser är oklart och förvirrat formulerade. Naturligtvis bör en läkare inte i sitt arbete påverkas av partipolitiska synpunkter — det är för alla en självklarhet. Men på denna grund kan inte läkare — lika litet som andra tjänstemän — hindras från partipolitisk verksamhet. Mot de båda socialistiska läkare som på en gång är socialläkare och tillhör en partipolitisk förening görs genom uttalandet en ful insinuation utan skymf av motivering. Då en av dessa läkare, dr Inghe, sedermera i ett inlägg i Svenska Läkartidningen kritiserat remissyttrandet har till detta inlägg fogats den löjeväckande förskriften att återgivande i pressen helt eller delvis ej får ske. Här finns ej anledning att referera dr Inghes synpunkter i sakfrågan, är att fastslå att både remissyttrandet och sättet att publicera kritiken härav tyder på mycket dåligt omdöme.

I en intervju förklarar hr Myrdal

att eventuellt den svenska industrin inte kan fullfölja leveransprogrammet till Sovjetunionen. Handelsministern finner emellertid tröst i att sen att "svårigheter är till för att övervinnas". Uttalandet bör jämföras med vad hr Myrdal både före avtalets undertecknande, i Bloemfontein den 18 augusti berörde han t. ex. kritiken av avtalsfrågans handläggning och yttrade bland annat att "denna har vänt en mycket elakartad tendens att söka intala medborgarna att det beramade handelsavtalet med Ryssland för med sig mycket stora svårigheter" (stenografiskt referat). Vid denna tid var det alltså tecken på ilivilja att säga vad handelsministern nu uttalar som en naturlig sak. Plattheten att avvärjer hr Myrdal för att övervinnas är inte således övertygande då det gäller svårigheter man själv anmärkt sig och som den talande först energiskt förnekat.

PRESSGRANNAR

Försöken att spärra vägen för lektor Svante Bohman till läroverket i Västerås har varit skiftartade, påpekar Tidning för Sveriges läroverk, som understryker att sakena rättslags ägor är klart klart. Läroverksstadgans ord att en sökande till kristendomsundervisningen skall bekänna sig till den rena evangeliska läran betyder endast att han måste tillhöra svenska kyrkan — samma fordran ställs för övrigt på samtliga folk- och småskollärare. I denna ståndpunktsfråga likaväl som i alla andra skulle det strida mot grundlagen om hänsyn toges till annat än de faktiska meriterna:

Det måste genom en officiell undersökning fastslås, att en lärare verkligen har begått fel i sin undervisning, utan att detta faktum kommit till uttryck i hans tjänstgöringsbetyg, om myndigheterna skola ha rätt att låta honom stå tillbaka för medsökande, som annars skulle vara honom underlägsna. I fallet Bohman vila anklagelserna likväl på så lösa grunder, att de knappast om några motiven en gång undersökning anser an med syfte att åstadkomma dessa brist på verklighetsunderlag.

Ärendet kommer helt säkert att slutprövas i denna andra och med respekt för gällande lag.

En sida av Danmarks försvarsproblem har undandragits belysning i broschyren "Kan det nytte" — förut refererad i Dagens Nyheter —, nämligen förhållandet till de nordiska grannländerna. Författaren till denna utgång (fp) finner anmärkningsvärt. Möjligen sammanhänger det med att författarna över huvud icke gör sig på konkreta strategiska spörsmål. Här säges sålunda ingenting om vilka delar av landet, som anses vitala för det, gäller att få främmande hjälp, inte heller får man veta någonting om varifrån hjälpen tänkes komma:

Påtagligt är emellertid, att gränsförsvaret till Danmark och Sverige måste inkluderas i det strategiska problemet och följaktligen även — med nuvarande svepna räckvidder — motiggande kuststrukturer. Skulle detta ämne anses tabu av politiska skäl, så är det på tiden att den förbudsmur bryts — eventuellt. Att dömma av uttalanden av nordiska statsmän, bland annat inför Förenta nationerna, vill det synas, som om de tänkte sig att kunna samverka med alla möjliga länder, blott icke med sina närmaste grannar. Den skepsis rådslan bör snarast bringas ur världen, åtminstone så långt, att en fri och fördomsfri diskussion av problemen kan äga rum.

Det är Sovjetunionens skugga som kommer en del folk att stelna och stamma. Man har bibringats den fixa föreställningen att "den ryska mistänksamheten" — ett mycket tänjbart begrepp — bäst motverkas genom att man inte säger vad man tänker, helst inte ena tanker.

Överståthållaren har nu kartlagt hela läget inom polisväsendet i Stockholm, skriver Morgon-Tidningen (s) i en välvillig recension. Nu har polismästaren ordet:

Att man vid utredningarna kring dessa mången gång omtalga frågor träft i dikskta underhandlingar med gemensamma organisation och låtit dess synpunkter gå nödigt rum, måste betraktas som ett gott exempel på demokratisk anda och bör utgöra en fingervisning för den eller dem som nu skall bygga vidare på den lagda grunden till åstadkommandes av önskade goda förhållanden.

På polismännen ankommer det att se till att lokalförhållandena ändras till det bättre så fort möjligheter härtill ges . . . På männen kommer givetvis också en del frågor som har inflytande på polisarbetens arbetstid. På den punkten är det för övrigt som människor just nu torde vara starkast. På polismästarens eget avgörande hänger emellertid också en mängfald av reformsynpunkter, som närmare specificeras i ÖA:s utlåtande. Härvidlag är det av synnerlig vikt att polismästaren följer överståthållarens goda exempel och inleder direkta förhandlingar med personalens organisation om den bästa lösningen. . . Hr Ros kommer att lösa denna sin uppgift blir väl inom kort uppenbart.

Ros har en svår uppgift framför sig — en uppgift som tyvärr länge har försummats —, men det är inte heller så lätt att tjäna under Nothin, den förment "starke mannen". Inte heller han har alltid varit så förutseende, vare sig som överståthållare eller övrepolitiker.

Den socialdemokratiska pressen har blivit så besynnerligt lågmält om förhållandet mellan kungen, statsministern och regeringen 1941. Sedan Gustav Möller dragit sig tillbaka i sitt tält är det just ingen från det lägret som vågar säga något bestämt. De flesta moltiger, några få tidningar — som Västergötlands Folkblad (s) — inskränker sig till kunnstopande i denna stil:

Möller har, lika lite som någon annan ledamot av den nuvarande regeringen, möjlighet att presentera några närmare utredningar. Men att beteckna hr Möllers ståndpunkt som en "yrkesmässig ordning" enbart därför att några tidigare statsråd yttrat sig på detta sätt är rent lite fräcksatt. Vi vill däremot inte betvivla att till exempel hr Bagge och Brantstorp sagt alldeles egna meningar rent ut. De fann tydligen inte att ett regeringsskifte hängde i luften.

Om man håller i minnet att kungen i varje fall inte delade de socialdemokratiska ledamöternas mening att framställningen från Berlin skulle ges ett bleklagt nej och att de borgerliga ledamöterna av ministären — eller åtminstone de allra flesta — var beredda att lämna ett medgivande, bör det inte vara så svårt att förstå de slutsatser hr Möller dragit, men som han inte kan nämnas gå in på . . . Det måste sägas vara mycket egendomligt att främst hr Bagge och Brantstorp inte sträcker hur problemställningen låg.

Det verkar som om man på socialdemokratiskt håll ville utpeka högerledaren som den tillämkte ledaren för "kampregeringen". Så skulle han ha betraktats — utan att själv veta om det. Norrköpings Tidningar (h) reagnerar i fråga om att nu uppnå klarhet:

Aro de i Dagens Nyheter gjorda statsrådsuttalandena riktiga, som man har all anledning anta, kvarstår det att de av hr Möller antydda riskerna och hoten för ett flertal regeringsmedlemmar inte ens äga den allra minsta grund för att de kunna erinra sig dylika existens. Vad som för den inte äga de någon realitet kan ju inte heller förutsättas ha påverkat deras ståndpunkter och handlingar . . . Ser man till hr Möllers egna ord, så får man inte veta något närmare om grunderna för hans farhågor.

De närmare omständigheterna vid de lämnade medgivandena får framtiden belysa. Den bittre tillgången på verifierande dokument får då medverka till att händelseförloppet klarläggas. Den fullständiga inaktion lär väl inte stå att vinna förrän också den andra partnern åtgärdanden och planer framstå i klarare belysning.

Handelstidningen (fp) är kritisk åt alla håll och kanter;

Hela läget var till ytterligare förvirrat, beroende på att regeringen icke från början intog en bestämd ställning. Den var i denna stund icke en regering, utan en samling vankelmodiga män, länge oförmögna till ett samfällt, upprättande. Ingenting är mera missvisande än att framställa denna bedrövliga episod som ett monument över den Per Albin Hanssonska statskonsten. Den beteckar i stället dess djupaste förnedring. Statsministern var, inrygar hr Möller, personligen motståndare till det tyska kravet. Icke dess mindre tog han ansvaret för ett beslut, som innebar att bifall. Redan häri ligger en dom. Men där finns mera att säga. Han visade sig ur stånd att åvägabringa ett klart ställningstagande från regeringens sida. Konung och råd framträdde icke såsom en enad Monarkens personliga meningar gingo vidare från de förtroliga rådslagen mellan honom och hans ministrar till riksdagens inre överläggningar.

I Falukuriren (fp) har förre riksdagsmannen E. G. C. Brandt varit den sina intryck från det sammanträde med socialdemokratiska rikdagsgruppen den 24 juni, då tyskarnas krav på transitering dryftades:

De tyska kraven refererades av statsministern i ett mycket kort anförande. Harmen var allmän, och de flesta talarna — således inte alla — förordade ett nej till Tyskland under förutsättning att även andra partier var med häcem. Redan nu påpekades det från något håll att det i framtiden kunde bli gott att kunna visa på socialdemokraternas inställning — det verkliga ansvaret för eftergiften föll sedan på annat håll! Statsministern förklarade härefter (jag har anteckmat hans ord!) att han naturligtvis kunde resa till kungen med vårt "nej", men att följden kunde bli regeringskris med svårbotbara konsekvenser, eftersom kungen kemme att allvarligt, samlingsregeringen att upplösas och socialdemokraterna att förvinna ur ministären! Gustav Möller har följaktligen absolut fog för sin framställning.

Vid förnyad omröstning blev det majoritet för "ja" till Tyskland; minoriteten var dock ganska stor, bestå 40 av 100 ståndaden — om jag inte misminner mig.

Dr Brandts framställning strider i vissa avseenden mot tidigare, väl dokumenterade uppgifter, tillfogar Expressen (fp). I andra är hans version icke lagligt sammanhängande:

Både abdikation och regeringsskifte kan inte ha förutsatts inträffa samtidigt. Om en motsättning förelegat mellan kungen och regeringen, skulle endera helt att vika, icke båge.

Kanske finns det bättre referenter än hr Brandt — socialdemokrater som inte kan skylla på någon statsråd sed.

Svenska oftalmologförbundet önskar en bättre handläggning av frågor om ögonskador hos riksförsäkringsanstalten. Detta anser förbundet kunna åstadkommas genom att en fackman på området anställes där.

OFFICIELLT

Civilförsvarsstyrelsen. Sekreterare Gösta Gerdrup hos medicinalstyrelsens materialbyrå förordnas till att förordnande som förste byråsekreterare hos civilförsvarsstyrelsen.

Flygvapnet. Till förvaltare i kasserörelsetjänst vid flygvapnet har utnämnts fanjunkare S. E. Cederbrink, till förvaltare i förrådsbefattning fanjunkare E. H. Jönsson och till fanjunkare i kassaexpeditionstjänst fanjunkare E. O. H. Larson, alla från 1 april.

Läkarna. Medicinalstyrelsen tillstyrker att municipalläkaren i Holmsund N. G. Arrhenius utses till köpingsläkare där utan att tjänsten ledigförklaras.

— Med. kand. Halvar Bergström har förordnats att 15 februari—14 juli biträda i sjukvården i de tre nordligaste länen.

— Till extra provinsialläkare i Pajeetta distrikt förordnar länsstyrelsen, efter leg. läkaren Karl Holmgren, som nu uppehåller tjänsten.

— Med. dr Tore Brenzan och med. lic. Henning Lindholm skall till årets slut tjänstgöra som underläkare vid Lunds lasaretts medicinska klinik.

— Första stadsläkartjänsten i Hälsingborg söks endast av förste provinsialläkaren i Kronoberg län Håkan Wickbom.

— Medicinalstyrelsen förordnar leg. läkaren Nils-Olov Almström, Sandviken, till provinsialläkartjänsten i Rydsholms extra distrikt.

Läroverken. Skolöverstyrelsen har till en adjunkter i historia med samhällslära och geografi vid Oxelösunds läroverk förslagit i första rummet e. o. adjunkten K. G. Tengstrand, Undevalla, och i andra fil. mag. A. S. Montelius, Stockholm.

— Bland 15 sökande till en adjunktur i engelska och franska vid Uppsala läroverk förordar rektor adjunkten N. E. Fischerström, Linköping, och fil. lic. **e. E.** Leugmark, Göteborg i denna ordning.

— På förslag till en adjunktur i tyska, engelska och franska vid samrealskolan i Eskilstuna har rektor bland 10 sökande uppfört ämnesläraren vid skolan, Martha Lindh och rektor vid samrealskolan i Lyckesele N. J. Nordeck.

Mellanskolorna. Stud. L. G. Ljungdal, Stockholm, har förordnats till biträdande lärare vid Nordmalings kommunala mellanskola under vårterminen.

— Stud. Gun Sjökvist har sysatsillts som timlärare vid kommunala mellanskolan i Västerås.

— Gymnasiedirektören Märta Alleen, Torshälla, har utsetts till gymnastiklärare vid praktiska mellanskolan och kommunala flickskolan i Eskilstuna.

Lediga tjänster. En extra ordinarie befattning som kontrollingenjör vid Centrala Flygverkstaden i Västerås, en befattning som förste lärare vid S:t Sigfrids sjukhus i Växjö, en andre underläkartjänst vid länslasarettet i Södertälje, en andre läkartjänst vid S:t Lars sjukhus i Lund, andre underläkartjänsten vid länslasarettet i Ystad, en andre underläkartjänst på kirurgiska avdelningen vid centrallasaretet i Örebro, en befattning som narkosverkställare vid S:t Lars sjukhus i Lund, en befattning som kanslibiträde, en befattning som konditoriet och en befattning som extra ordinarie kanslibiträde i landskansliet i Älvsborgs län, en ordinarie kanslibiträdestjänst (kvinnlig) i modersmålet och engelska vid Praktiska mellanskolan i Eskilstuna samt en befattning som extra ordinarie kanslibiträde vid Chalmers tekniska högskola kungälvs till utnämning.

Vidare ledigförklaras ordinarie förenades manliga folkskärare, organist- och klockarstjänsterna i Flistads församling, Skaraborgs län, ordinarie förenade klockar-, organist- och folkskollärartjänsten vid Karlskoga och folkskolan (B 1) i Skattungbyn, två ordinarie manliga folkskollärartjänster, en vid Acksjöns skola (B 3) och en vid Fasterude skola (B 3), i Ljusdals skolödistrikt.

Allmänna svenska prästföreningen har hemställt att prästerna beviljas ersättning med ytterligare 3 kr. utöver redan medgiva 6 kr. för varje 100-tal av församlingen för arbetet med prägelings- och tilläggsuppgifterna vid genomförandet av den nya folkbokföringsförordningen. Det har visat sig att redan arbetet med prägelingsuppgifterna ej kunnat utföras för den beviljade ersättningen, och att alltså ett betydligt tillvit över för arbetet med tilläggsuppgifterna.

5 nordiska nationer på kurs på Bosön

Isländska, danska, finska, norska och svenska ungdomsledare samlas på söndagen på Föreningen Norden för att sedan fara ut på Bosön och på på kurs i en veckas tid.

— Vi skall ta upp de olika områden där det finns nordiskt samarbete, berättar kursledaren, sekreteraren Ivar Olsson. Det blir sålunda föreläsningar om lagstiftning, där ju samarbetet etablerades i slutet av 1800-talet — framför allt i fråga om civil- och handelsrätt —, om socialpolitik, där danskarna ha ett till kringutbyggt system, berömma sig av att vara de mest avancerade. I det sammanhanget kommer väl den nordiska fattigvårdskonventionen att beröras. Den går som bekant ut på att nordbor som blir blottställda i ett grannland inte riskerar hemsändande på samma sätt som andra utlänningar; det kan tänkas att de får undersöd på ort och ställe. Kyrkornas samarbete, vår konstgemenskap under tusen år, nordisk litteratur och språkgemenskap är några andra ämnen som tas upp under veckan. Lördagen den 1 februari slutar vi med föredrag om nordisk idrott av instruktör Gösta Holmér.

"Före textannonser" forts. från föreg. sida.

MEDDELANDE.
Besöksförbud på Barnsjukhusen

Då förkylningssjukdomarna ökat på sista tiden har det befunnits nödvändigt att förbjuda besök på Norrtulla sjukhus, Kronprinsessan Lovisas vårdanstalt, Sachsska barnsjukhuset samt barnsjukhuset Samariten för att skydda där intagna barn mot smitta. Besöksförbudet gäller från och med måndagen den 27 januari tills vidare. Vid särskilt ömmande fall kan besökstillstånd medgivas efter hänvändelse till respektive överläkare eller avdelningsläkare.

Stockholm den 25 januari 1947. SJUKHUSDIREKTÖREN.

Tillkännagivande För att undvika överfärande av influensa till patienterna på **Barnbördshuset Pro Patria** tillåtes icke besök å barnbördshuset fr. o. m. söndagen den 26 januari 1947 tills vidare. Överläkaren.

DAGENS NYHETER
Telefonannonser samt annons- och prenumerationskontoren: Tegelbacken, Stureplan, S:t Eriksplan, Medborgarplatsen
är öppna söndagar kl. 14–17
Prenumerationsärenden mottaas dock icke per telefon.
Efter ovan angivna tider mottar faktorskontorets (Tegelbacken) mellan kl. 18.30 och 22 för närmast påföljande utgivningsdag avsedda familjeannonser samt annonser om förlorat och tillvarataget, dock icke per telefon.

Statens Krigsförsäkringsnämnds telefonanrop
ändras från och med den 27 januari 1947 från hittillsvarande namnanrop till följande nummer:
för **lokalsamtal 23 27 75**
för **rikssamtal 21 51 44** och **21 51 45.**
STATENS KRIGSFÖRSÄKRINGSNÄMND.

SOVJETRYSSLAND
Föreläsn. i samarb. m. Utrik. pol. inst.
naturtillgångarna — konstit. och politik — ekonomien — vetenskap och kultur — befolkningsförhåll.
Tisdagar fr. d. 4 febr. kl. 20. Anmäl i dag Tel. 10 79 37.
STUDIEFÖRBUNDET MEDBORGARSKOLAN
Karduansmakaregatan 9

Större byggna dskonstruktionsbyrå söker
skicklig konstruktör
med erfarenhet speciellt från industribyggnader. Sökande bör vara van att leda underlydande medarbetare. För rätt man erbjuda vi goda löneförmåner, intressant arbete samt tillfälle till resor inom tjänsten. Svar, vilka behandlas fullt konfidentiellt, torde ställas till sign. "30—40 år". Dag. Nyh. Huvudkontor eller 23 33 00 (Telefonsvar).

Vid
Kungl. Kustartilleriet
antagna 1947
10 st. officersaspiranter och
30 st. reservofficersaspiranter
Ansökningar skola före den 1. februari insändas till inspektören för kustartilleriet. Upplysningar kunna erhållas genom att skriva eller ringa till Kustartilleriinspektionen, Stockholm 80 (tfn Marinedningen 607 eller 625). Broschyr med upplysningar ang erhålles genom rekrutsambetet vid länsverken eller direkt från kustartilleriinspektionen.

Vid armén antagas 1/2 1947
270 officersaspiranter och
470 reservofficersaspiranter
Ansökningar skola insändas före 1/2
Upplysningar kunna erhållas genom broschyr som tillhandahålles vid arbetsförmedlingarna och vid arméns truppförband. Broschyren kan även erhållas direkt från Arméstaben, Stockholm 80, Förfrågningar pr telefon kunna göras till "Militärstaberna" 274.

RESANDE
Unga, energiska resande med erfarenhet inom herrhattsbranschen sökes för förstklassigt hattfabrikat. Utförliga svar till "Feb. — 2293", Dagens Nyheters Huvudkontor.

LÄKARE
Tandläkare Em. Påhlman, Hantverksgatan 20, Enskede, Tidsbeställn. säkr. varvagen 16-15. Mottagn. sked. 10-15, 48 20 21.

JOURHAVANDE TANDLÄKARE Söndagen d. 26 januari kl. 10—12, 15—19.
Tandläkare Rune Ohlander (Tor Tandl. Hasse Forsström) Vasagatan 46. Telefon 10 35 50.
Medlem av Stockholms Tandläkarförening.

Tegnérgatans TANDKLINIK
Tegnérgatan 16. Tel. 22 42 42.
10—1, 5—8. Sönd. 11—1. Snarlrri undutt. (ösv. vid varhlån.). Endast leg. tandläkare. Naturegna löntider (fr. 85 kr. pr gm).

Jourhavande Apotek
tillgängliga nattetid samt sön- och helgdagar under Januari månad:
Draken, Enhörningen, Falken, Gripen, Leoparden, Lobatten, Morianen, Påfågeln, Räbocken, S:t Erik, Tigern, Trana. Algen och Odian.

De affärer gå bäst som annonsera mest! D.N.

Vår sköna läsvrå
Ni njuter dubbelt så mycket av Er goda bok om Ni läser den i en skön fåtölj. Den här fåtöljen i rokokostil, klädd med italiensk gobeläng, är både vacker och bekväm. På Auktionshallens stora möbelutställning finner Ni möbler för alla smakriktningar och i alla prislägen.
AUKTIONSHALLEN
KUNGL. HOVLEVERANTÖR
Nybrogatan 11

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.